

Αριθμός 2573/2015
ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ
ΤΜΗΜΑ Δ΄

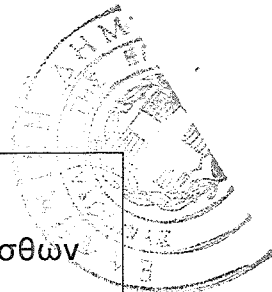
Συνεδρίασε δημόσια στο ακροατήριό του στις 6 Μαΐου 2014, με την εξής σύνθεση: Ε. Σαρπ, Αντιπρόεδρος, Προεδρεύουσα, σε αναπλήρωση του Προέδρου του Τμήματος, που είχε κώλυμα, Κ. Κουσούλης, Β. Κίντζιου, Σύμβουλοι, Χρ. Σιταρά, Ε. Σκούρα, Πάρεδροι. Γραμματέας ο Ν. Αθανασίου.

Για να δικάσει την από 27ης Ιουνίου 2012 αίτηση:

των: 1) Ιωάννη Άνδραλη του Γεωργίου, κατοίκου Νικαίας (Πέτρου Ράλλη 349), 2) Χρήστου Δημητρίου – Δημητριάδη του Άρη, κατοίκου Σπάτων (Δημάρχου Χρήστου Μπέκα 69), 3) Μιχαήλ Χριστοφάκη του Συμεών, κατοίκου Νέας Ερυθραίας (Πλαστήρα 3), 4) Ελευθερίας Μαρουλάκη του Σπυρίδωνος, κατοίκου Κρωπίας (Αττικής 61), οι οποίοι παρέστησαν με τον δικηγόρο Φίλιππο Σπυρόπουλο (Α.Μ. 7310), που τον διόρισαν με πληρεξούσιο, 5) Ιωάννας Τζινιέρη του Νίκωνα, κατοίκου Παλαιού Φαλήρου (Αγίας Κυριακής 45), η οποία παρέστη με τον ίδιο ως άνω δικηγόρο Φίλιππο Σπυρόπουλο, που τον διόρισε στο ακροατήριο, 6) Ειρήνης Ρακιντζή του Γεωργίου, κατοίκου Κορίνθου (Γεωργίου Παπανδρέου 30-32) και 7) Ηρακλή Μαθιόπουλου του Γεωργίου, κατοίκου Κερατέας (Παναγιώτη Πόγκα 37), οι οποίοι παρέστησαν με τον ίδιο ως άνω δικηγόρο Φίλιππο Σπυρόπουλο, που τον διόρισαν με πληρεξούσιο,

κατά των: 1) Υπουργού Οικονομικών, 2) Υπουργού Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων και 3) Υπουργού Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης, οι οποίοι παρέστησαν με τον Βασίλειο Καραγεώργο, Πάρεδρο του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους,

και κατά των παρεμβαινόντων: 1) συνδικαλιστικής οργάνωσης με

την επωνυμία «Πανελλήνιος Σύνδεσμος Υπαλλήλων Αμίσθων Υποθηκοφυλακείων και Κτηματολογικών Γραφείων», που εδρεύει στην Αθήνα (3ης Σεπτεμβρίου 48), η οποία παρέστη με τον δικηγόρο Δημήτριο Τσακίρη (Α.Μ. 8547), που τον διόρισε με πληρεξούσιο και 2) Ελευθερίου Τσοπάνογλου του Γεωργίου, κατοίκου Ν. Ιωνίας (Πλ. Φλέμιγκ 9-10), ο οποίος παρέστη με τον ίδιο ως άνω δικηγόρο Δημήτριο Τσακίρη, που τον διόρισε στο ακροατήριο.

Με την αίτηση αυτή οι αιτούντες επιδιώκουν να ακυρωθεί η υπ' αριθμ. 37480/4.5.2012 κοινή απόφαση των Υπουργών Οικονομικών, Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης και, Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων (ΦΕΚ Β' 1532/4.5.2012).

Η εκδίκαση άρχισε με την ανάγνωση της εκθέσεως της εισηγήτριας, Συμβούλου Β. Κίντζιου.

Κατόπιν το δικαστήριο άκουσε τον πληρεξούσιο των αιτούντων, ο οποίος ανέπτυξε και προφορικά τους προβαλλόμενους λόγους ακυρώσεως και ζήτησε να γίνει δεκτή η αίτηση, τον πληρεξούσιο των παρεμβαινόντων και τον αντιπρόσωπο των Υπουργών, οι οποίοι ζήτησαν την απόρριψή της.

Μετά τη δημόσια συνεδρίαση το δικαστήριο συνήλθε σε διάσκεψη σε αίθουσα του δικαστηρίου και

Αφού μελέτησε τα σχετικά έγγραφα

Σκέφθηκε κατά το Νόμο

1. Επειδή, για την άσκηση της κρινόμενης αιτήσεως έχει καταβληθεί το νόμιμο παράβολο (1065893, 3402008/2012 ειδικά γραμμάτια παραβόλου).

2. Επειδή, με την αίτηση αυτή ζητείται η ακύρωση της 37480/4.5.2012 κοινής απόφασης των Υπουργών Οικονομικών, Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης, Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων (Β' 1532/4.5.2012), με την οποία θεσπίζονται ρυθμίσεις σχετικές με την επιλογή, πρόσληψη, απόλυση και απασχόληση του

./.

προσωπικού των άμισθων υποθηκοφυλακείων που προσλαμβάνεται με τη διαδικασία του ν.δ. 811/1971, όπως ισχύει.

3. Επειδή, με έννομο συμφέρον και εν γένει παραδεκτώς παρεμβαίνουν στη δίκη, με το από 5.4.2013 κοινό δικόγραφο, προς αντίκρουση της κρινόμενης αιτήσεως το σωματείο με την επωνυμία «Πανελλήνιος Σύνδεσμος Υπαλλήλων Άμισθων Υποθηκοφυλακείων και Κτηματολογικών Γραφείων», που έχει ως καταστατικό σκοπό, μεταξύ άλλων, την προστασία και προαγωγή των οικονομικών και επαγγελματικών συμφερόντων των μελών του υπαλλήλων, στους οποίους αφορά η προσβαλλόμενη απόφαση, και ο Ελευθέριος Τσοπάνογλου, υπάλληλος του άμισθου υποθηκοφυλακείου Νέας Ιωνίας Αττικής.

4. Επειδή, με έννομο συμφέρον και εν γένει παραδεκτώς ασκούν την υπό κρίση αίτηση οι αιτούντες ειδικοί άμισθοι υποθηκοφύλακες, ισχυριζόμενοι ότι βλάπτονται από τις ρυθμίσεις της προσβαλλόμενης κοινής υπουργικής απόφασης, για τον λόγο ότι με αυτές εκδηλώνεται έντονος κρατικός παρεμβατισμός στις εργασιακές σχέσεις με το προσλαμβανόμενο προσωπικό για τη λειτουργία των άμισθων υποθηκοφυλακείων, των οποίων προϊστάνται (Νίκαιας, Νέας Ερυθραίας, Παλαιού Φαλήρου, Σπάτων, Κρωπίας, Κερατέας Αττικής και Α΄ Κορίνθου), και περιορίζεται, αντιστοίχως, το εργοδοτικό δικαίωμά τους στη διαμόρφωση των σχέσεων αυτών. Δοθέντος δε ότι η ιδιότητα των αιτούντων ως άμισθων υποθηκοφυλάκων προκύπτει από τα στοιχεία που τηρεί το Υπουργείο Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων, είναι απορριπτέος ως αβάσιμος ο ισχυρισμός της Διοίκησης και των παρεμβαινόντων ότι η κρινόμενη αίτηση θα έπρεπε να απορριφθεί ως απαράδεκτη, αφού οι αιτούντες δεν προσκόμισαν πριν από τη συζήτηση της υπόθεσης στοιχεία αποδεικνύοντα την ως άνω ιδιότητά τους.

5. Επειδή, η διάταξη του άρθρου 92 παρ. 4 του Συντάγματος, όπως αυτή διαμορφώθηκε μετά την αναθεώρηση με το από 6.4.2001 Ψήφισμα της Ζ΄ Αναθεωρητικής Βουλής (Α΄ 84/17.4.2001), ορίζει τα εξής:

«Οι υπάλληλοι των υποθηκοφυλακείων είναι δικαστικοί υπάλληλοι. ... οι άμισθοι φύλακες υποθηκών και μεταγραφών είναι μόνιμοι εφόσον υπάρχουν οι σχετικές υπηρεσίες ή θέσεις. Οι διατάξεις της προηγούμενης παραγράφου [που αφορούν ορισμένα ζητήματα υπηρεσιακών μεταβολών και πειθαρχικής εξουσίας επί δικαστικών υπαλλήλων] έχουν αναλογική εφαρμογή και σε αυτούς». Η ρύθμιση του πρώτου εδαφίου της παρ. 4 του ως άνω αναθεωρημένου άρθρου 92, παρά τη γενική και άνευ διακρίσεως διατύπωσή της ως προς το υπηρεσιακό status των υπαλλήλων των υποθηκοφυλακείων («Οι υπάλληλοι των υποθηκοφυλακείων είναι δικαστικοί υπάλληλοι»), δεν αφορά το προσωπικό των άμισθων υποθηκοφυλακείων και δη τον διευθύνοντα άμισθο υποθηκοφύλακα, αλλά μόνο τους υπαλλήλους των έμμισθων υποθηκοφυλακείων (βλ. κατωτέρω ως προς το υπηρεσιακό status του προσωπικού των άμισθων υποθηκοφυλακείων). Συγκεκριμένα, κατά τα ρητώς αναφερόμενα σε προπαρασκευαστικά της αναθεώρησής της στοιχεία, με τη διάταξη αυτή αποσαφηνίζεται ότι, πέραν του έμμισθου υποθηκοφύλακα, ο οποίος προΐσταται του έμμισθου υποθηκοφυλακείου και, κατά τα παγίως νομολογηθέντα (βλ. Σ.τ.Ε. 546/2001, 1522/2000, 1852/1996, 587/1995, 1510/1994 7μ), είχε την ιδιότητα του δικαστικού υπαλλήλου και πριν από την ως άνω αναθεώρηση, την οποία διατηρεί και μετ' αυτήν, την ιδιότητα του δικαστικού υπαλλήλου έχουν και οι, υφιστάμενοί του, λοιποί υπάλληλοι του έμμισθου υποθηκοφυλακείου, οι οποίοι, πριν από την αναθεώρηση, είχαν θεωρηθεί διοικητικοί, και όχι δικαστικοί, υπάλληλοι (βλ. τα πρακτικά των συνεδριάσεων της Ειδικής Κοινοβουλευτικής Επιτροπής Αναθεώρησης του Συντάγματος σελ. 277, και τα πρακτικά των συνεδριάσεων της Ολομέλειας της Βουλής, Συνεδρίαση ΛΘ΄ της 24ης Οκτωβρίου σελ. 39 και 78, επίσης βλ. Σ.τ.Ε. 2508/1997, 1852/1996, 1510/1994 7μ.). Περαιτέρω, στην παρ. 5 του ως άνω άρθρου 92 ορίζεται ότι «... οι άμισθοι φύλακες υποθηκών και μεταγραφών αποχωρούν υποχρεωτικά από την υπηρεσία μόλις συμπληρώσουν το εβδομηκοστό

έτος της ηλικίας τους ...».

6. Επειδή, το κανονιστικό διάταγμα της 19/23.7.1941 «Περί κωδικοποιήσεως εις ενιαίον κείμενον των διατάξεων των Αναγκαστ. Νόμων 434/1937, 1933/1939, 2182/1940 και 2532/1940 «περί οργανισμού των Υποθηκοφυλακείων του Κράτους» (Α' 244) προβλέπει στο άρθρο 1 ότι «Εν τη περιφέρεια εκάστου ειρηνοδικείου λειτουργούσιν έν ή πλείονα υποθηκοφυλακεία, παρ' οίς μόνον δύνανται να ενεργώνται εγκύρως κατά τας διατάξεις των κειμένων νόμων. α) Η εγγραφή υποθήκης ή προσημειώσεως ή κατασχέσεως επί ακινήτων κειμένων εν τη περιφέρεια της δικαιοδοσίας του υποθηκοφυλακείου. β) η μεταγραφή των εις τοιαύτην υποκειμένων πράξεων κατά τον περί μεταγραφής νόμον επί ακινήτων κειμένων εν τη αυτή περιφέρεια. γ) Η καταχώρησις αγωγών ως και πάσα άλλη πράξις εγγραφή ή σημείωσις σχετική προς ακίνητα, οριζομένη υπό του νόμου», στο άρθρο 3 ότι «1. Τα Υποθηκοφυλακεία είναι άμισθα ή έμμισθα. 2. Ονομάζονται ειδικά Υποθηκοφυλακεία τα διευθυνόμενα υπό διορισμένου ειδικού Υποθηκοφύλακος. Τοιαύτα είναι πάντα τα έμμισθα και τα εν έδραις Ειρηνοδικείων συνεστώτα ή συνιστώμενα κατά τους όρους του παρόντος νόμου ειδικά άμισθα. 3. Εις ας έδρας Ειρηνοδικείων δεν υφίσταται ειδικόν Υποθηκοφυλακείον η υπηρεσία τούτου εκτελείται υπό του εν τη έδρα του Ειρηνοδικείου Συμβολαιογράφου ... Μη υπάρχοντος δε συμβολαιογράφου, η υπηρεσία του Υποθηκοφυλακείου εκτελείται υπό του συμβολαιογραφούντος ειρηνοδίκου ...», στο άρθρο 8 ότι «Ειδικόν άμισθον υποθηκοφυλακείον δύναται να συσταθή δια Β.Δ/τος [Π.Δ/τος] μόνον εις έδραν Ειρηνοδικείου και εφ' όσον ήθελε γνωμοδοτήσει ητιολογημένως υπέρ της συστάσεως η ολομέλεια του αρμοδίου δικαστηρίου Πρωτοδικών», στο άρθρο 11 παρ. 1 ότι «Η δημοσιότης των βιβλίων υποθηκών, μεταγραφών, κατασχέσεων και διεκδικήσεων συνίσταται εις το δικαίωμα παντός ενδιαφερομένου προς αυτοπρόσωπον έρευναν αυτών και προς αξίωσιν εκδόσεως πιστοποιητικών ή αντιγράφων εκ τούτων. Δύναται ο εν έδρα πρωτοδικείου ειδικός άμισθος

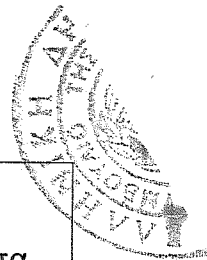
υποθηκοφύλαξ δια κανονισμού εγκρινόμενου υπό του Υπουργείου Δικαιοσύνης να ορίζει ώρας εισόδου των πολιτών και ερεύνης των βιβλίων» και στο άρθρο 45 παρ. 7, όπως η παρ. αυτή αντικαταστάθηκε με την παρ. 2 του άρθρου 15 του ν.δ. 4201/1961 (Α' 175), ότι «Αι εργάσιμοι ώραι εν τοις εμμίσθοις και αμίσθοις υποθηκοφυλακείοις, αι ώραι παραλαβής των προσκομιζομένων προς καταχώρισιν εγγράφων, αι ώραι ερεύνης των βιβλίων, και πάσα λεπτομέρεια της διεξαγωγής της υπηρεσίας ρυθμίζονται δι' αποφάσεως του Υπουργού Δικαιοσύνης». Περαιτέρω, το ανωτέρω δ/γμα της 19/23.7.1941 ορίζει στο άρθρο 12 ότι «Το προσωπικόν εκάστου ειδικού αμίσθου Υποθηκοφυλακείου σύγκειται εξ ενός υποθηκοφύλακος, δυναμένου να βοηθήται παρ' ενός ή πλειόνων υπαλλήλων υπ' αυτού προσλαμβανομένων και αμειβομένων [βλ.κατωτέρω, ως προς την πρόσληψη των υπαλλήλων αυτών, τις ρυθμίσεις της προσβαλλόμενης κ.υ.α.]», στο άρθρο 5 παρ. 1 ότι «Τον ειδικόν άμισθον υποθηκοφύλακα ... απόντα ή κωλυόμενον εξ οιουδήποτε λόγου αναπληροί εις των εν τη αυτή έδρα συμβολαιογράφων οριζόμενος υπό του Προέδρου των Πρωτοδικών ..., μη υπάρχοντος δε συμβολαιογράφου ο συμβολαιογραφών Ειρηνοδίκης» και στο άρθρο 39, όπως τροποποιήθηκε, σε συνδυασμό με το άρθρο 13 παρ. 1 έως 7 του ν. 2993/2002 (Α' 58), προβλέπει ότι ως ειδικός άμισθος υποθηκοφύλακας διορίζεται, κατόπιν πανελληνίου έγγραφου διαγωνισμού διενεργούμενου στην έδρα του Πρωτοδικείου Αθηνών, ο υποψήφιος που έχει ένα από τα καθοριζόμενα τυπικά προσόντα αναγόμενο σε δικηγορική ή συμβολαιογραφική υπηρεσία ή υπηρεσία σε δικαστική θέση ή στην κατοχή πτυχίου Νομικού Τμήματος Νομικής Σχολής και βαθμού Α' υπαλλήλου έμμισθου υποθηκοφυλακείου. Το ίδιο ως άνω διάταγμα ορίζει στο άρθρο 15 ότι «1. (όπως αυτή τροποποιήθηκε με το άρθρο μόνο παρ. 2 του π.δ. 616/1981, Α' 156) Ο διορισμός των ειδικών αμίσθων υποθηκοφυλάκων ... γίνεται ... δι' αποφάσεως του Υπουργού Δικαιοσύνης. 2. ... 3. Ο διορισμός τελειούται δια της δόσεως του όρκου. 4. Ο όρκος των ... ειδικών

./.

υποθηκοφυλάκων, εμίσθων τε και αμίσθων, δίδεται εν δημοσία συνεδριάσει εν τω ακροατηρίω του αρμοδίου δικαστηρίου Πρωτοδικών ...» και στο άρθρο 35 παρ. 1 ότι «Η κατά τους κειμένους νόμους εποπτεία και επιθεώρησις των υποθηκοφυλακείων εν γένει του Κράτους ανήκει εις τους οικείους παρά πρωτοδικαίς Εισαγγελείς, ασκούντας και επί του προσωπικού των υποθηκοφυλακείων πάντα τα εκ του άρθρ. 96 και επ. του Οργανισμού των δικαστηρίων και λοιπών νόμων παρεχόμενα αυτοίς σχετικά δικαιώματα ... Ως προς την πειθαρχικήν διαδικασίαν και τας πειθαρχικάς ποινάς εφαρμόζονται επίσης αι δαιτάξεις του Οργανισμού των δικαστηρίων, ως ετροποποιήθησαν». Εξάλλου, το ως άνω διάταγμα (στο Κεφάλαιο Η΄) καθόριζε, στα άρθρα 53, 54 και 55, τα εισπραττόμενα «δικαιώματα των αμίσθων υποθηκοφυλάκων», τα οποία καθορίζονται ήδη από τον ν. 325/1976 «Περί καθορισμού των εισπραττομένων εν τοις αμίσθοις και εμίσθοις Υποθηκοφυλακείοις δικαιωμάτων υπέρ του Δημοσίου και των Αμίσθων Υποθηκοφυλάκων» (Α΄ 125, βλ. άρθρο 25). Ο νόμος αυτός ορίζει στο άρθρο 1 παρ. 1 ότι «Οι Αμισθοι Υποθηκοφύλακες, ανεξαρτήτως των νομίμων τελών, εισπράττουσι παρά των αιτούντων εγγραφήν εις τα παρ' αυτοίς τηρούμενα βιβλία, δικαιώματα πάγια και αναλογικά κατά τας εν τοις επομένοις άρθροις διακρίσεις» και στα άρθρο 2 έως 9 καθορίζει ειδικότερα τα εισπραττόμενα στα άμισθα υποθηκοφυλακεία πάγια και αναλογικά δικαιώματα. Επίσης, προβλέπονται γραφικά δικαιώματα για τα εκδιδόμενα αντίγραφα ή πιστοποιητικά (άρθρο 6 ν. 325/1976), καθώς και επιπλέον ποσοστό επί αναλογικών δικαιωμάτων για τη βελτίωση και τον εκσυγχρονισμό των συνθηκών λειτουργίας του υποθηκοφυλακείου και για την εισαγωγή συστήματος πληροφορικής (άρθρο 20 παρ.5 ν. 2145/1993, Α΄ 88). Σύμφωνα με το άρθρο 16 του ν. 325/1976 «1. Εκ των υπέρ αυτού εισπραττομένων δικαιωμάτων, ο Αμισθος Υποθηκοφύλαξ ... παρακρατεί δι' αμοιβήν αυτού και προς αντιμετώπισιν των γενικών εξόδων κανονικής λειτουργίας του Υποθηκοφυλακείου, το σύνολον τούτων, εφ' όσον ταύτα δεν υπερβαίνουνσι

τας δραχμάς 360.000 ετησίως. 2. Εάν τα εισπραττόμενα δικαιώματα υπερβαίνουν τις δραχμάς 360.000, ο ειδικός Άμισθος Υποθηκοφύλαξ ... παρακρατεί πλέον του ποσού τούτου και ποσοστόν 20% επί των πέραν των 360.000 δραχμών εισπραττομένων ετησίως δικαιωμάτων, μη δυναμένου του ποσού των συνολικώς παρακρατουμένων δικαιωμάτων του να υπερβή τις δραχμάς 40.000 μηνιαίως ή τις δραχμάς 480.000 ετησίως ...». Τα οριζόμενα στο ως άνω άρθρο 16 ποσά αναπροσαρμόσθηκαν διαδοχικά με κοινές αποφάσεις των Υπουργών Δικαιοσύνης και Οικονομικών, εκδοθείσες βάσει της εξουσιοδοτικής διάταξης του άρθρου 19 παρ. 2 του ν. 325/1976 (κ.υ.α. 95017/1987, Β' 121/1988, 25661/1989, Β' 345, 122335/1990, Β' 812, 71670/1992, Β' 447, 10938/1993, Β' 382, 100133/1996, Β' 721, 172486/2000, Β' 14, 200922/2002, Β' 20/2003, 26233/2005, Β' 341). Περαιτέρω, το άρθρο 56 του προαναφερθέντος κωδ. δ/τος της 19/23.7.1941, το οποίο αντικαταστάθηκε αρχικώς με το άρθρο 1 του α.ν. 153/1967 (Α' 175) και στη συνέχεια με το άρθρο 1 του ν.δ. 811/1971 (Α' 9), ορίζει στις παραγράφους 4 και 5 και στη συνέχεια στις αναριθμηθείσες ως 7 και 8 παραγράφους, σύμφωνα με το άρθρο 22 παρ. 12 του ν. 1868/1989 (Α' 230) που προσέθεσε νέα παρ. 6, τα εξής: «[Οι παρ. 2 και 3 προέβλεπαν, προ της καταργήσεώς τους με το άρθρο 25 του ν. 325/1976, παρακράτηση από τα εισπραττόμενα στα άμισθα υποθηκοφυλακεία δικαιώματα ορισμένων χρηματικών ποσών για αμοιβή του άμισθου υποθηκοφύλακα, καθώς και για την αντιμετώπιση των γενικών εξόδων κανονικής λειτουργίας του υποθηκοφυλακείου, περί των οποίων προβλέπουν ήδη οι προαναφερόμενες διατάξεις του άρθρου 16 του ν. 325/1976.] 4. Ο ειδικός άμισθος Υποθηκοφύλαξ ... παρακρατεί επί πλέον του εν τη προηγούμενη παραγράφω ποσού, τις υπέρ του Ταμείου Νομικών εισφοράς τις αναλογούσας εις το πέραν του κατά την παρ. 3 παρακρατουμένου ποσού, ως και τις δαπάνας μισθοδοσίας των υπ' αυτού απασχολουμένων υπαλλήλων και των υπέρ των οικείων ασφαλιστικών Ταμείων αντιστοίχως εισφοράς τούτων ως εργοδοτών. Αι δι'

./.

έκαστον υπάλληλον παρακρατούμεναι δαπάναι μισθοδοσίας δεν δύναται να υπερβαίνουν τα υπό των οικείων συλλογικών συμβάσεων ή διαιτητικών αποφάσεων καθοριζόμενα όρια. 5. Ο αριθμός των απαιτήτων δια την κανονικήν λειτουργίαν εκάστου αμίσθου Υποθηκοφυλακείου υπαλλήλων, καθορίζεται δι' αποφάσεων των Υπουργών Δικαιοσύνης και Οικονομικών, εκδιδομένων κατόπιν ειδικώς ητιολογημένης γνωμοδοτήσεως του αρμοδίου Εισαγγελέως Πρωτοδικών, επί τη βάσει του αριθμού των εισαγομένων πάσης φύσεως αιτήσεων και κατ' αναλογίαν ενός υπαλλήλου προς χιλίας τουλάχιστον αιτήσεις εκ των κατ' έτος υποβαλλομένων (στην παρ. αυτή προστέθηκε τελευταίο εδάφιο με το άρθρο 108 παρ.5 του ν.4055/2012, περί του οποίου βλ. στην επόμενη σκέψη). 6. ... 7. Εάν τα εισπραττόμενα δικαιώματα, μηνιαίως ή ετησίως, είναι κατώτερα των όσων κατά τας προηγουμένας παραγράφους δικαιούται να παρακρατήση ο άμισθος υποθηκοφύλαξ ... δι' αμοιβήν αυτού και προς αντιμετώπισιν των γενικών εξόδων λειτουργίας του Υποθηκοφυλακείου και μισθοδοσίας του υπ' αυτού απασχολουμένου προσωπικού, ως και εργοδοτικών εισφορών, ουδεμίαν υποχρέωσιν αναλαμβάνει το Δημόσιον προς συμπλήρωσιν του παρακρατουμένου ποσού μέχρι των κατά τας προηγουμένας παραγράφους οριζομένων ορίων. 8. Πάσα αναγκαία λεπτομέρεια δια την εφαρμογήν του παρόντος εν οίς και ο τρόπος αποδείξεως του ποσού των καταβαλλομένων εις έκαστον των απασχολουμένων υπαλλήλων αποδοχών καθορισθήσεται δι' αποφάσεως του Υπουργού Δικαιοσύνης». Επίσης, το άρθρο 2 του α.ν. 153/1967 προβλέπει ότι «1. Τα επί πλέον των κατά την παρ. 2 του προηγουμένου άρθρου [ήδη άρθρο 16 του ν. 325/1976] ποσών, εισπραττόμενα ... δικαιώματα, κατατίθενται εις το οικείον Δημόσιον Ταμείον. Η κατάθεσις γίνεται ανά τρίμηνον και εντός του πρώτου δεκαημέρου του επομένου μηνός της λήξεως του τριμήνου. 2. Εάν τα εισπραχθέντα υπό τινός των ως άνω Υποθηκοφυλάκων δικαιώματα τριμήνου τινός είναι κατώτερα των όσων συμφώνως τω παρόντι νόμω δικαιούται να παρακρατήση ούτος δι' εαυτόν, διά τας αποδοχάς των

υπαλλήλων του, συμπληρούνται ταύτα εκ των επί πλέον εισπραττομένων δικαιωμάτων των επομένων τριμήνων, εις τρόπον ώστε τα παρακρατούμενα να μη υπερβαίνουν τα κατά την παρ.2 του προηγούμενου άρθρου [ήδη άρθρο 16 του ν. 325/1976] ποσά κατ' έτος». Συναφώς, η 28771/1971 απόφαση του Υπουργού Δικαιοσύνης «Περί καθορισμού των αναγκαίων λεπτομερειών δια την εφαρμογήν του Α.Ν. 153/1967 ως ετροποποιήθη και συνεπληρώθη υπό του Ν.Δ. 811/1971», η οποία εκδόθηκε κατ' εξουσιοδότηση των άρθρων 2 παρ. 3 του α.ν.153/1967 και 56 παρ. 8 του κωδ. δ/τος της 19/23.7.1941, ορίζει (παρ. 3 έως 5) ότι οι άμισθοι υποθηκοφύλακες τηρούν και «βιβλίο εισοδημάτων», στο οποίο καταχωρίζονται και αθροίζονται ανά τρίμηνο, κατά τον αναλυτικώς παρατιθέμενο στην απόφαση αυτή τρόπο, αφενός το σύνολο των εισπραττόμενων ποσών των δικαιωμάτων που προκύπτουν από το «βιβλίο εισαγομένων εγγράφων» και το «βιβλίο εκδόσεως πιστοποιητικών και αντιγράφων» και αφετέρου τα ποσά υπέρ του άμισθου υποθηκοφύλακα (άρθρο 16 ν. 325/1976), τα καταβαλλόμενα για τη μισθοδοσία των απασχολούμενων στο άμισθο υποθηκοφυλακείο υπαλλήλων-βοηθών και για την εργοδοτική εισφορά του άμισθου υποθηκοφύλακα στο ΙΚΑ ή σε άλλο ασφαλιστικό ταμείο καθώς και οι αναλογούσες υπέρ του Ταμείου Νομικών εισφορές του. Το προκύπτον υπόλοιπο από τα ποσά αυτά κατατίθεται από τον άμισθο υποθηκοφύλακα στο δημόσιο ταμείο, ως δημόσιο έσοδο, ανά τρίμηνο και εντός του πρώτου δεκαημέρου του επομένου μηνός της λήξεως του τριμήνου. Εξάλλου, ο ν. 2664/1998 «Εθνικό Κτηματολόγιο και άλλες διατάξεις» (Α' 275) προβλέπει στο άρθρο 23 τα εξής: «1. Από την έναρξη ισχύος του Κτηματολογίου τα έμμισθα ή άμισθα Υποθηκοφυλακεία, στων οποίων την τοπική αρμοδιότητα εμπίπτουν και κτηματογραφημένες περιοχές, λειτουργούν ως Κτηματολογικά Γραφεία. 2. ... 5. Κατά τη μεταβατική περίοδο λειτουργίας άμισθων Υποθηκοφυλακείων ως Κτηματολογικών Γραφείων ισχύουν τα ακόλουθα: α) Ο υποθηκοφύλακας παραμένει άμισθος δημόσιος λειτουργός

./.

και εξακολουθεί να προϊσταται του Υποθηκοφυλακείου και μετά την έναρξη λειτουργίας του ως Κτηματολογικού Γραφείου. Το προσωπικό που υπηρετεί στο Υποθηκοφυλακείο ... διατηρείται με την ίδια σχέση που το συνδέει με τον άμισθο υποθηκοφύλακα και διεκπεραιώνει τις εργασίες για τη λειτουργία του Υποθηκοφυλακείου και ως Κτηματολογικού Γραφείου ...

β) Για την πρόσληψη νέου προσωπικού εφαρμόζεται το αριθμητικό κριτήριο ... το οποίο σήμερα είναι ένας (1) υπάλληλος ανά χίλιες (1.000) αιτήσεις ... γ) ... δ) Για την εγγραφή οποιασδήποτε πράξεως στα κτηματολογικά στοιχεία που τηρούνται από τον άμισθο υποθηκοφύλακα κατά τη μεταβατική περίοδο καταβάλλονται τα δικαιώματα υπέρ του άμισθου υποθηκοφύλακα και τρίτων (Ελληνικού Δημοσίου και Ταμείων), που προβλέπονται για τη μεταγραφή ή αντίστοιχα την εγγραφή της ίδιας πράξεως στο Υποθηκοφυλακείο ... Από τα εισπραττόμενα από τον υποθηκοφύλακα, σύμφωνα με τη ρύθμιση του παρόντος εδαφίου, ποσά, προβαίνει αυτός στις παρακρατήσεις και αποδόσεις στις οποίες προέβαινε και πριν από την έναρξη της μεταβατικής περιόδου ...

7. Η ... μεταβατική λειτουργία των Υποθηκοφυλακείων ως Κτηματολογικών Γραφείων λήγει με τη σύσταση Κτηματολογικού Γραφείου ... Για τη σύσταση αυτή, τη στελέχωση και τη διάρθρωση του Κτηματολογικού Γραφείου ισχύουν τα ακόλουθα: α) ... [οι ρυθμίσεις των εδ. α έως δ' αναφέρονται στον άμισθο και έμμισθο υποθηκοφύλακα] ε) Τα μέλη του μόνιμου προσωπικού, καθώς και του προσωπικού με σχέση εργασίας ιδιωτικού δικαίου που υπηρετεί στο Υποθηκοφυλακείο (έμμισθα ή άμισθα) ... μετατάσσονται ή μεταφέρονται σε ... θέσεις των Κτηματολογικών Γραφείων ... Οι μετατασσόμενοι ή μεταφερόμενοι κατατάσσονται σε βαθμό ανάλογο με τα προσόντα τους και το χρόνο προϋπηρεσίας ... Ο χρόνος υπηρεσίας των μετατασσομένων από τη δημοσίευση της απόφασης για τη μετάταξη έως την ανάληψη υπηρεσίας στη νέα τους θέση θεωρείται πραγματική δημόσια υπηρεσία στην υπηρεσία στην οποία μετατάσσονται ... Οι μετατάξεις και μεταφορές προσωπικού ολοκληρώνονται έως την έναρξη λειτουργίας των

Κτηματολογικών Γραφείων».

7. Επειδή, το άρθρο 108 παρ. 5 του ν. 4055/2012 (Α' 51/12.3.2012) – με το οποίο προστέθηκε δεύτερο εδάφιο στην παρ. 5 του άρθρου 56 του προαναφερθέντος κωδ. δ/τος της 19/23.7.1941, όπως αυτό ίσχυε μετά την αντικατάστασή του αρχικώς με το άρθρο 1 του α.ν. 153/1967 και στη συνέχεια με το άρθρο 1 του ν.δ. 811/1971 – προβλέπει τα ακόλουθα: «Στην παράγραφο 5 [εννοείται: του άρθρου 56] του ν.δ. 811/1971 προστίθεται εδάφιο ως εξής: «Με κοινή απόφαση των Υπουργών Οικονομικών, Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων και Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης καθορίζεται κάθε αναγκαία λεπτομέρεια σχετική με την επιλογή, πρόσληψη, υπηρεσιακή κατάσταση, με οποιονδήποτε τρόπο μετατροπή ή λύση της εργασιακής σχέσης των υπαλλήλων των Υποθηκοφυλακείων». Συναφώς, το άρθρο 110 παρ. 27 του αυτού νόμου ορίζει ότι «Η απόφαση της παραγράφου 5 του άρθρου 108 εκδίδεται, κατά την πρώτη εφαρμογή, εντός τριμήνου από την δημοσίευση του παρόντος. Κατά το διάστημα αυτό δεν επιτρέπεται οποιαδήποτε μετατροπή ή λύση της εργασιακής σχέσης των υπαλλήλων των Υποθηκοφυλακείων». Κατ' εφαρμογή της προστεθείσης, κατά τα ανωτέρω, με το άρθρο 108 παρ. 5 του ν. 4055/2012 εξουσιοδοτικής διάταξης εκδόθηκε η προσβαλλόμενη 37480/4.5.2012 κοινή απόφαση των Υπουργών Οικονομικών, Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων και Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης με τίτλο «Ρυθμίσεις για το προσωπικό που προσλαμβάνεται με την προβλεπόμενη διαδικασία του ν.δ. 811/1971, όπως ισχύει» (Β' 1532/4.5.2012).

8. Επειδή, από το σύνολο των αναφερόμενων στις πέμπτη και έκτη σκέψεις διατάξεων, όπως αυτές ίσχυαν κατά τον κρίσιμο για την προκειμένη υπόθεση χρόνο, προκύπτουν τα εξής: Τα υποθηκοφυλακεία, τα οποία λειτουργούν ανά ειρηνοδικειακή έδρα με καθορισμένη περιφέρεια δικαιοδοσίας, διακρίνονται σε έμμισθα και άμισθα. Τα έμμισθα υποθηκοφυλακεία στελεχώνονται από προσωπικό που έχει την ιδιότητα

./.

του δικαστικού υπαλλήλου, αποτελούμενο από τον προϊστάμενο έμμισθο υποθηκοφύλακα, ο οποίος ασκεί τη διεύθυνση εκάστης των υπηρεσιών αυτών, και τους λοιπούς υπαλλήλους. Τα άμισθα υποθηκοφυλακεία διακρίνονται περαιτέρω σε ειδικά άμισθα, τα οποία διευθύνονται από ειδικό άμισθο υποθηκοφύλακα διοριζόμενο κατόπιν σχετικού διαγωνισμού και σε μη ειδικά άμισθα, διευθυνόμενα από συμβολαιογράφο διορισμένο σε έδρα ειρηνοδικείου στην οποία δεν υφίσταται έμμισθο ή ειδικό άμισθο υποθηκοφυλακείο, και, μη υπάρχοντος συμβολαιογράφου, από συμβολαιογραφούντα ειρηνοδίκη. Τα ως άνω διακρινόμενα έμμισθα και άμισθα υποθηκοφυλακεία έχουν ταυτόσημο αντικείμενο αρμοδιοτήτων που συνίσταται στη διενέργεια, αποκλειστικώς σε αυτά, των σχετικών προς ακίνητα πράξεων που αναφέρονται στον νόμο. Ως εκ της αποστολής τους αυτής, η οποία συνδέεται άμεσα με την ασφάλεια των σχετικών συναλλαγών και την επίτευξη συναφών στόχων δημοσίου συμφέροντος, τα υποθηκοφυλακεία διέπονται από ειδικό νομοθετικό καθεστώς που προσιδιάζει στη φύση της αποστολής τους. Όσον αφορά τα ειδικά άμισθα υποθηκοφυλακεία (στο εξής: άμισθα υποθηκοφυλακεία), ρυθμίζονται λεπτομερώς η οργάνωση και η λειτουργία τους. Ο νομοθέτης καθορίζει τη σύσταση των άμισθων υποθηκοφυλακείων με προεδρικό διάταγμα κατόπιν γνωμοδότησης δικαστικής Αρχής, τη σύνθεση του προσωπικού τους, αποτελούμενου από έναν ειδικό άμισθο υποθηκοφύλακα (στο εξής: άμισθο υποθηκοφύλακα), υποβοηθούμενο στο έργο του από έναν ή περισσότερους υπαλλήλους, καθώς και τα προσδιοριστικά στοιχεία της υπηρεσιακής και εργασιακής κατάστασης του άμισθου υποθηκοφύλακα και του υπαλληλικού-βοηθητικού προσωπικού, αντιστοίχως, όπως και εκείνα της μεταξύ τους σχέσης στο πλαίσιο εκτέλεσης της παρεχομένης από το υποθηκοφυλακείο υπηρεσίας. Ειδικότερα, προσδιορίζονται νομοθετικώς, μεταξύ άλλων, πρώτον, ο τύπος, οι προϋποθέσεις και η διαδικασία πρόσληψης υποψηφίων σε θέσεις άμισθου υποθηκοφύλακα, κατόπιν διορισμού, με απόφαση του Υπουργού Δικαιοσύνης, επιτυχόντων σε

πανελλήνιο διαγωνισμό, βάσει ειδικών τυπικών προσόντων που είναι ικανά και πρόσφορα για την άσκηση των καθηκόντων των θέσεων αυτών, ο οποίος (διορισμός) τελειούται με τη δόση όρκου ενώπιον δικαστηρίου, δεύτερον, το όριο ηλικίας των 70 ετών, με τη συμπλήρωση του οποίου καθίσταται υποχρεωτική η αποχώρηση από την υπηρεσία του άμισθου υποθηκοφύλακα (92 παρ. 5 του Συντάγματος), τρίτον, η αναπλήρωση του άμισθου υποθηκοφύλακα από συμβολαιογράφο ή, τούτου μη υπάρχοντος, από ειρηνοδίκη, τέταρτον, τα καθήκοντα και οι υποχρεώσεις του άμισθου υποθηκοφύλακα, που ανάγονται στη διενέργεια των κατά νόμον σχετικών προς ακίνητα πράξεων, καθώς και στην τήρηση των απαιτούμενων βιβλίων και της αρχής της δημοσιότητας ως προς ορισμένα εξ αυτών, πέμπτον, η εποπτεία και η επιθεώρηση του άμισθου υποθηκοφύλακα από τις οικείες εισαγγελικές Αρχές, οι οποίες ασκούνται κατά τις διατάξεις του Οργανισμού των δικαστηρίων, που εφαρμόζονται και ως προς την πειθαρχική διαδικασία και τις πειθαρχικές ποινές (άρθρο 35 του κωδ. δ/τος της 19/23.7.1941, άρθρο 92 παρ. 3 και 4 του Συντάγματος) και, έκτον, ιδιαίτερος τρόπος αμοιβής του άμισθου υποθηκοφύλακα, η οποία καλύπτεται από τα εισπραττόμενα δικαιώματα κατά τη διενέργεια των προβλεπόμενων στον νόμο πράξεων, σύμφωνα με λεπτομερείς ουσιαστικές και διαδικαστικές ρυθμίσεις. Κατά τις ρυθμίσεις αυτές, από τα ποσά που καταβάλλονται κατά νόμον από τους συναλλασσόμενους στο υποθηκοφυλακείο του οποίου προΐσταται, ο άμισθος υποθηκοφύλακας παρακρατεί, μέχρι του κανονιστικώς καθοριζόμενου ανώτατου ορίου των συνολικώς παρακρατούμενων δικαιωμάτων, τα κατά περίπτωση προβλεπόμενα πάγια και αναλογικά δικαιώματα και τα γραφικά δικαιώματα, τα οποία καλύπτουν τις αποδοχές του, καθώς και τα ποσά που απαιτούνται για την αντιμετώπιση των γενικών εξόδων κανονικής λειτουργίας του υποθηκοφυλακείου (άρθρα 1 έως 8 και 16 του ν. 325/1976). Πέραν των ποσών αυτών, ο άμισθος υποθηκοφύλακας παρακρατεί, κατά το άρθρο 56 παρ. 4 του κωδ. δ/τος της 19/23.7.1941,

./.

όπως ισχύει, τις υπέρ του Ταμείου Νομικών αναλογούσες εισφορές του, καθώς και τη δαπάνη μισθοδοσίας του απασχολούμενου στο υποθηκοφυλακείο προσωπικού, όπως και τη δαπάνη για τις αντίστοιχες εργοδοτικές εισφορές του υπέρ των οικείων ασφαλιστικών ταμείων. Τα εισπραττόμενα στα άμισθα υποθηκοφυλακεία δικαιώματα, κατά το μέρος που υπερβαίνουν τα ποσά που προβλέπονται στα άρθρα 16 του ν. 325/1976 και 56 παρ. 4 του κωδ. δ/τος της 19/23.7.1941, αποτελούν έσοδα του Δημοσίου, τα οποία ο άμισθος υποθηκοφύλακας, ενεργώντας εν προκειμένω με την ιδιότητα του δημόσιου υπόλογου (βλ. Ελ.Σ. 993/2006 Τμήμα Ι και 1259/1993 Ολ.), υποχρεούται να αποδίδει, με κατάθεση ανά τρίμηνο στο αρμόδιο δημόσιο ταμείο, κατά τα ειδικότερα οριζόμενα στο άρθρο 2 του α.ν 153/1967 και στις διατάξεις της 28771/1971 απόφασης του Υπουργού Δικαιοσύνης. Εξάλλου, προς διασφάλιση της εύρυθμης και αποτελεσματικής λειτουργίας των άμισθων υποθηκοφυλακείων, αλλά και της δυνατότητας πορισμού κρατικών εσόδων από τα εν λόγω υποθηκοφυλακεία με την περιστολή των απαιτούμενων για τη λειτουργία τους δαπανών, στις οποίες περιλαμβάνονται και οι δαπάνες μισθοδοσίας του προσωπικού τους, ο αριθμός των απαραίτητων για την κανονική λειτουργία κάθε άμισθου υποθηκοφυλακείου υπαλλήλων δεν καθορίζεται ελευθέρως από τον διευθύνοντα αυτό άμισθο υποθηκοφύλακα, αλλά, κατά τα οριζόμενα στο άρθρο 56 παρ. 5 του κωδ. δ/τος της 19/23.7.1941, προσδιορίζεται με κοινή απόφαση των Υπουργών Δικαιοσύνης και Οικονομικών, εκδιδόμενη κατόπιν ειδικώς αιτιολογημένης γνωμοδότησης του αρμόδιου Εισαγγελέα Πρωτοδικών, και τελεί σε συνάρτηση προς το καθοριζόμενο στη διάταξη αυτή αριθμητικό κριτήριο (αριθμός των εισαγομένων στο υποθηκοφυλακείο πάσης φύσεως αιτήσεων και κατ' αναλογία ενός υπαλλήλου προς χίλιες τουλάχιστον αιτήσεις εκ των κατ' έτος υποβαλλομένων). Συναφώς, κατά παρέκκλιση από τους κανόνες του κοινού εργατικού δικαίου προβλέπεται, στη διάταξη της παρ. 4 του αυτού άρθρου 56 του ανωτέρω διατάγματος, ότι οι δαπάνες

μισθοδοσίας του απασχολούμενου προσωπικού προς υποβοήθηση του έργου του άμισθου υποθηκοφύλακα δεν μπορεί να υπερβαίνουν τα καθοριζόμενα όρια από τις οικείες συλλογικές συμβάσεις εργασίας ή διαιτητικές αποφάσεις. Το εν λόγω προσωπικό προσλαμβάνεται με σύμβαση εργασίας ιδιωτικού δικαίου, κατόπιν επιλογής, υπό το προΐσχύσαν της προσβαλλόμενης κοινής υπουργικής απόφασης καθεστώσ, αποκλειστικώς από τον άμισθο υποθηκοφύλακα κατά την ίδια κρίση αυτού και ήδη, με συμμετοχή του, κατά τη διαγραφόμενη στην προσβαλλόμενη κοινή υπουργική απόφαση ειδική διοικητική διαδικασία. Το υπαλληλικό αυτό προσωπικό συνδέεται με τον άμισθο υποθηκοφύλακα με σχέση εξηρημένης εργασίας και δεν διατελεί σε δημοσιοϋπαλληλική ή άλλη εργασιακή σχέση προς το Δημόσιο (Σ.τ.Ε. 974/1970), ανεξαρτήτως αν ειδικές διατάξεις αναγνωρίζουν, υπό ορισμένες προϋποθέσεις, ως πραγματική δημόσια υπηρεσία την προϋπηρεσία υπαλλήλων σε άμισθο υποθηκοφυλακείο (π.χ. άρθρα 42 παρ. 2 κωδ. δ/τος της 19/23.7.1941, 26 παρ. 3 ν. 1968/1991 και 23 παρ. 7 εδ. ε' ν. 2664/1998). Περαιτέρω, το εργασιακό αντικείμενο του απασχολούμενου στα άμισθα υποθηκοφυλακεία δεν διαμορφώνεται ελευθέρως από τον οικείο άμισθο υποθηκοφύλακα βάσει της σχετικής συμβατικής σχέσης, αλλά παρέχεται αυστηρώς στο πλαίσιο του νομοθετικώς προσδιοριζόμενου αντικειμένου αρμοδιοτήτων του άμισθου υποθηκοφυλακείου και σε συνάρτηση προς τα καθήκοντα και τις υποχρεώσεις του διευθύνοντος αυτό άμισθου υποθηκοφύλακα.

9. Έπειδή, από τα εκτεθέντα στην προηγούμενη σκέψη καθίσταται σαφές ότι ο νομοθέτης ανέθεσε στα άμισθα υποθηκοφυλακεία έργο το οποίο, ως εκ της φύσεως της αποστολής τους (ταυτόσημης με εκείνη των έμμισθων υποθηκοφυλακείων που αποτελούν οργανικές μονάδες-υπηρεσίες του Υπουργείου Δικαιοσύνης), συνάπτεται άμεσα με την εκτέλεση δημόσιας υπηρεσίας και την εξυπηρέτηση σκοπών δημοσίου συμφέροντος αναγομένων στη διασφάλιση των συναλλαγών. Συναφώς, τα άμισθα υποθηκοφυλακεία αποτελούν αυτοτελείς δημόσιες υπηρεσίες υπό

./.

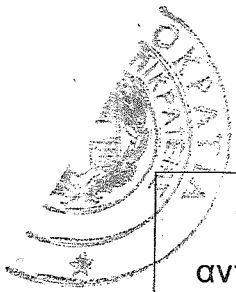
λειτουργική έννοια (κατ' άλλη διατύπωση: δημόσιες υπηρεσίες σε περιορισμένο βαθμό κατά παραχώρηση, αυτοτελείς δημόσιες υπηρεσίες ή υπηρεσίες εξηρημένες από τις δικαστικές αρχές, βλ. Σ.τ.Ε. 1991/1951 Ολ., γνμδ. Εισ. Α.Π. 2/1987) και υπάγονται στην αρμοδιότητα του Υπουργείου Δικαιοσύνης, η οποία ασκείται «με σκοπό τη διασφάλιση της εύρυθμης και αποτελεσματικής λειτουργίας τους» (βλ. άρθρο 7 παρ. 3 περ. γ' του π.δ. 36/2000, Οργανισμός του Υπουργείου Δικαιοσύνης, Α' 29). Ενόψει δε της σπουδαιότητας των καθηκόντων του άμισθου υποθηκοφύλακα από απόψεως δημοσίου συμφέροντος, τα οποία είναι σύμφυτα με την κατά νόμον αποστολή του υποθηκοφυλακείου και δεν διαφέρουν από τα καθήκοντα του έμμισθου υποθηκοφύλακα (βλ. και το άρθρο 23 παρ. 5 εδ. α' του ν. 2664/1998, στο οποίο ο άμισθος υποθηκοφύλακας χαρακτηρίζεται ως «άμισθος δημόσιος λειτουργός»), ο νομοθέτης ρύθμισε ειδικώς το υπηρεσιακό καθεστώς του και υπέβαλε σε έντονη κανονιστική ρύθμιση την οργάνωση των άμισθων υποθηκοφυλακείων και το εργασιακό καθεστώς του προσλαμβανόμενου προς υποβοήθηση του έργου του άμισθου υποθηκοφύλακα προσωπικού με τις ισχύουσες και προ της εκδόσεως της προσβαλλόμενης κοινής υπουργικής απόφασης σχετικές διατάξεις.

10. Επειδή, με τη διάταξη της παρ. 2 του άρθρου 43 του Συντάγματος παρέχεται στον κοινό νομοθέτη το δικαίωμα να μεταβιβάζει την αρμοδιότητα προς θέσπιση κανόνων δικαίου στην εκτελεστική εξουσία. Τίθεται δε ο κανόνας (εδάφιο πρώτο) ότι η νομοθετική εξουσιοδότηση παρέχεται προς τον Πρόεδρο της Δημοκρατίας ως αρχηγό της εκτελεστικής εξουσίας, ο οποίος ασκεί τη μεταβιβαζόμενη αρμοδιότητα με την έκδοση προεδρικών διαταγμάτων. Η νομοθετική εξουσιοδότηση, για να είναι νόμιμη, πρέπει να είναι ειδική και ορισμένη, δηλαδή να προβαίνει σε συγκεκριμένο προσδιορισμό του αντικειμένου της και να καθορίζει τα όριά της σε σχέση προς αυτό. Η εξουσιοδοτική, επομένως, διάταξη πρέπει να μην είναι γενική και αόριστη, ασχέτως αν είναι ευρεία ή στενή, αν

περιλαμβάνει δηλαδή μεγάλο ή μικρό αριθμό περιπτώσεων, τις οποίες η Διοίκηση μπορεί να ρυθμίσει κανονιστικώς βάσει της νομοθετικής εξουσιοδότησης. Η ευρύτητα της εξουσιοδότησης, εφόσον το περιεχόμενο της είναι ορισμένο, δεν επηρεάζει το κύρος της. Περαιτέρω, με τη διάταξη του δεύτερου εδαφίου της παρ. 2 του ίδιου άρθρου 43 προβλέπεται ότι, στην περίπτωση που παρέχεται νομοθετική εξουσιοδότηση προς ρύθμιση ειδικών θεμάτων, στην περίπτωση δηλαδή του πρώτου εδαφίου της παρ. 2, φορέας της εξουσιοδότησης μπορεί να είναι και άλλα, εκτός του Προέδρου της Δημοκρατίας, όργανα της Διοίκησης, εφόσον όμως πρόκειται περί «ειδικότερων» θεμάτων ή θεμάτων «με τοπικό ενδιαφέρον» ή «με χαρακτήρα τεχνικό ή λεπτομερειακό». Ως ειδικότερα θέματα νοούνται εκείνα τα οποία αποτελούν, κατά το περιεχόμενο τους και σε σχέση με την ουσιαστική ρύθμιση που περιέχεται στο νομοθετικό κείμενο, μερικότερη περίπτωση ορισμένου θέματος που αποτελεί το αντικείμενο της νομοθετικής ρύθμισης. Απαιτείται, επομένως, στην περίπτωση αυτή, το νομοθετικό κείμενο να περιέχει όχι απλώς τον καθ' ύλη προσδιορισμό του αντικειμένου της εξουσιοδότησης, αλλά, επιπλέον, και την ουσιαστική ρύθμισή του, έστω και σε γενικό, ορισμένο, όμως, πλαίσιο, σύμφωνα προς το οποίο θα ενεργήσει η Διοίκηση προκειμένου να ρυθμίσει τα μερικότερα θέματα. Οι ανωτέρω ουσιαστικές ρυθμίσεις μπορούν να υπάρχουν τόσο στις διατάξεις του εξουσιοδοτικού νόμου όσο και σε διατάξεις άλλων νόμων σχετικών με τα θέματα που αποτελούν αντικείμενο της νομοθετικής εξουσιοδότησης (Σ.τ.Ε. 784/2014, 2690/2013, 1210/2010 Ολ., 2815/2004 Ολ., 2304/1995 Ολ.).

11. Επειδή, η παρατεθείσα ανωτέρω στην έβδομη σκέψη εξουσιοδοτική διάταξη, που προστέθηκε με το άρθρο 108 παρ. 5 του ν. 4055/2012, ως δεύτερο εδάφιο, στο, περί ρυθμίσεως του αριθμού των απαραίτητων για την κανονική λειτουργία άμισθου υποθηκοφυλακείου υπαλλήλων, πρώτο εδάφιο της παρ. 5 του άρθρου 56 του κωδικοποιητικού δ/τος της 19/23.7.1941, όπως το άρθρο αυτό ίσχυε μετά την

./.

αντικατάστασή του με το άρθρο 1 του ν.δ. 811/1971, παρέχει στη Διοίκηση την αρμοδιότητα θέσπισης κανόνων δικαίου προς ρύθμιση κάθε αναγκαίας λεπτομέρειας σχετικής με την επιλογή, πρόσληψη, υπηρεσιακή κατάσταση και την με οποιονδήποτε τρόπο μετατροπή ή λύση της εργασιακής σχέσης των εν λόγω υπαλλήλων. Κατά την πρόδηλη έννοιά της, η εξουσιοδοτική αυτή διάταξη – η οποία δεν μπορεί να ερμηνευθεί αυτοτελώς, αλλά μόνο σε συνδυασμό με τις λοιπές διατάξεις του νομοθετήματος, στο οποίο εντάσσεται, και στο πλαίσιο που οι διατάξεις αυτές συνθέτουν με τις σχετικές διατάξεις των λοιπών παρατεθέντων ανωτέρω (βλ. πέμπτη και έκτη σκέψεις) νομοθετημάτων, με τις οποίες, κατά τα προεκτεθέντα (βλ. όγδοη και ένατη σκέψεις), ρυθμίζονται η οργάνωση και λειτουργία των άμισθων υποθηκοφυλακείων και καθορίζονται τα προσδιοριστικά στοιχεία της υπηρεσιακής κατάστασης του άμισθου υποθηκοφύλακα και του, βάσει συμβάσεως εξηρημένης εργασίας, υπαλληλικού προσωπικού του καθώς και της μεταξύ τους εργασιακής σχέσης – αποσκοπεί, ενόψει του δημόσιου χαρακτήρα του επιτελούμενου στα υποθηκοφυλακεία έργου, στη θέσπιση κανόνων δικαίου με αντικείμενο τη ρύθμιση των ως άνω επιμέρους ζητημάτων που αφορούν το, κατ' αρχήν διεπόμενο από την εργατική νομοθεσία, καθεστώς των ανωτέρω υπαλλήλων, κατά τρόπο ώστε να διασφαλίζεται πληρέστερα η, προσιδιάζουσα στο δημόσιο χαρακτήρα της παρεχομένης από τα άμισθα υποθηκοφυλακεία υπηρεσίας, ορθή, άρτια και απρόσκοπτη άσκησή της και, εντεύθεν, η εύρυθμη και αποτελεσματική λειτουργία των άμισθων υποθηκοφυλακείων προς επίτευξη των προς αυτήν συναρτωμένων σκοπών δημοσίου συμφέροντος. Με τα δεδομένα αυτά, η μνησθείσα εξουσιοδοτική διάταξη του άρθρου 56 παρ. 5 εδ. δεύτερο είναι ειδική και ορισμένη, κατά την έννοια του άρθρου 43 παρ. 2 εδ. πρώτο του Συντάγματος. Τούτο διότι με την εν λόγω εξουσιοδοτική διάταξη αφενός καθορίζονται τα συγκεκριμένα θέματα τα οποία είναι δυνατόν να ρυθμίσει ο κανονιστικός νομοθέτης (επιλογή, πρόσληψη, υπηρεσιακή κατάσταση, με οποιονδήποτε τρόπο μετατροπή ή λύση της

εργασιακής σχέσης των υπαλλήλων των άμισθων υποθηκοφυλακείων) και αφετέρου παρέχονται, με αυτήν, αλλά και από το νομοθετικό πλαίσιο, στο οποίο αυτή εντάσσεται, λαμβανόμενο υπόψη στο σύνολό του, οι γενικές κατευθύνσεις και αρχές για το περιεχόμενο των προς θέσπιση κανονιστικών ρυθμίσεων. Περαιτέρω, η μνημονευθείσα εξουσιοδότηση αφορά τη ρύθμιση ειδικότερου θέματος, κατά την έννοια του δευτέρου εδαφίου της παρ. 2 του άρθρου 43 του Συντάγματος, διότι η ουσιαστική ρύθμιση του εργασιακού καθεστώτος των υπαλλήλων των άμισθων υποθηκοφυλακείων, ως αρρήκτως συνδεδεμένη με την εν γένει οργάνωση και λειτουργία του υποθηκοφυλακείου, περιέχεται, κατά τα αναλυτικώς παρατιθέμενα σε προηγούμενες σκέψεις, στον εξουσιοδοτικό νόμο περί οργανισμού των υποθηκοφυλακείων, όπως αυτός συμπληρώνεται από τις σχετικές προς το ρυθμιστικό αντικείμενό του λοιπές νομοθετικές διατάξεις και προσδιορίζεται σε συνάρτηση με τον δημόσιο χαρακτήρα της παρεχόμενης υποθηκοφυλακικής υπηρεσίας (βλ. ιδίως τις ρυθμίσεις ως προς τον αριθμό των προσλαμβανόμενων και απασχολούμενων υπαλλήλων άμισθου υποθηκοφυλακείου, το εργασιακό αντικείμενο, τον τύπο της εργασιακής σχέσης, τη μισθοδοσία και το ωράριο εργασίας τους). Στο πλαίσιο δε του νομοθετικώς καθοριζόμενου αυτού πλαισίου της εργασιακής σχέσης του άμισθου υποθηκοφύλακα με το προς υποβοήθηση του έργου του προσωπικό, με την εξουσιοδοτική διάταξη παρέχεται, επιτρεπτώς κατά το Σύνταγμα, σε όργανο της Διοίκησης άλλο από τον Πρόεδρο της Δημοκρατίας, και συγκεκριμένα στους συναρμόδιους Υπουργούς Οικονομικών, Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων και Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης, η αρμοδιότητα κανονιστικής ρύθμισης, με κοινή απόφασή τους, επιμέρους όρων και προϋποθέσεων της ίδρυσης, λειτουργίας και μετατροπής ή λύσης της εργασιακής αυτής σχέσης. Ενόψει τούτων, η ως άνω εξουσιοδοτική διάταξη δεν αντίκειται στις διατάξεις του άρθρου 43 παρ. 2 του Συντάγματος και, επομένως, νομίμως εκδόθηκε, βάσει αυτής, η

./.

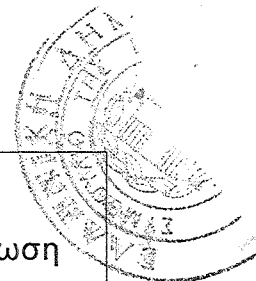

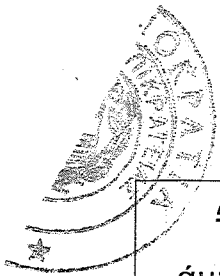
προσβαλλόμενη κοινή υπουργική απόφαση. Συνεπώς, πρέπει να απορριφθούν ως αβάσιμοι οι λόγοι ακυρώσεως, με τους οποίους προβάλλεται ότι η επίμαχη νομοθετική εξουσιοδότηση παραβιάζει τις συνταγματικές αυτές διατάξεις για τον λόγο ότι δεν είναι ορισμένη, καθόσον δεν περιέχει οιοδήποτε κριτήριο, κατεύθυνση ή αρχή, εντός του πλαισίου των οποίων θα όφειλε να κινηθεί η κανονιστικώς δρώσα Διοίκηση και επίσης για τον λόγο ότι αντικείμενο της εξουσιοδότησης αποτελεί η ρύθμιση εργασιακών σχέσεων των ως άνω υπαλλήλων, οι οποίες, κατά τους αιτούντες, μέχρι την έκδοση της προσβαλλόμενης κοινής υπουργικής απόφασης διείποντο αποκλειστικώς από το ιδιωτικό δίκαιο, με αποτέλεσμα, η ρύθμισή τους, με μετατόπιση σε μεγάλο βαθμό στη σφαίρα του δημοσίου δικαίου, να αποτελεί καθ' εαυτή ρύθμιση των εργασιακών σχέσεων, η οποία είναι συνταγματικώς επιτρεπτή μόνο με προεδρικό διάταγμα και όχι, όπως εν προκειμένω, με κοινή υπουργική απόφαση. Εξάλλου, ενόψει του ότι η εξουσιοδότηση προς τους προαναφερόμενους Υπουργούς είναι, κατά τα ανωτέρω, συνταγματικώς έγκυρη ως αφορώσα ειδικότερο θέμα, κατά την έννοια του δευτέρου εδαφίου της παρ. 2 του άρθρου 43 του Συντάγματος, πρέπει, εν πάση περιπτώσει, να απορριφθεί ως αλυσιτελής ο λόγος ακυρώσεως, κατά τον οποίο το ρυθμιζόμενο ως άνω θέμα δεν έχει λεπτομερειακό χαρακτήρα, κατά την έννοια της αυτής συνταγματικής διάταξης, ώστε να είναι επιτρεπτή η ρύθμισή του με υπουργική απόφαση.

12. Επειδή, όπως έχει ήδη εκτεθεί, από την εν γένει ισχύουσα, κατά την έκδοση της προσβαλλόμενης απόφασης, νομοθεσία περί άμισθων υποθηκοφυλακείων, στην οποία εντάσσεται η εξουσιοδοτική διάταξη, κατ' εφαρμογή της οποίας εκδόθηκε η απόφαση αυτή, καταδεικνύεται το έντονο ενδιαφέρον του Κράτους για τη ρύθμιση της οργάνωσης και λειτουργίας τους, καθώς και της υπηρεσιακής κατάστασης του προσωπικού τους, προκειμένου να διασφαλισθεί η επίτευξη των επιδιωκόμενων σκοπών δημοσίου συμφέροντος. Στο πλαίσιο του

δικαιολογημένου έντονου ενδιαφέροντος του Κράτους προς εκπλήρωση των σκοπών αυτών και εντός των ορίων της ανωτέρω εξουσιοδοτικής διάταξης, με την προσβαλλόμενη κοινή υπουργική απόφαση θεσπίζονται επιμέρους όροι και προϋποθέσεις ως προς την ίδρυση, λειτουργία και λύση της εργασιακής σχέσης των υπαλλήλων προς υποβοήθηση του έργου του άμισθου υποθηκοφύλακα, που άπτονται του δημοσίου συμφέροντος, όπως εκτίθεται κατωτέρω. Συγκεκριμένα, με τις ρυθμίσεις της προσβαλλόμενης απόφασης η πρόσληψη των υπαλλήλων του άμισθου υποθηκοφυλακείου προς κάλυψη των λειτουργικών αναγκών του υπόκειται σε ειδική διοικητική διαδικασία κινούμενη από τον ενδιαφερόμενο άμισθο υποθηκοφύλακα, η οποία περιλαμβάνει α) τη δημοσιοποίηση της ύπαρξης θέσης προς πλήρωση (ανάρτηση της σχετικής ανακοίνωσης, κατά τα προβλεπόμενα στην παρ. Β της προσβαλλόμενης απόφασης, με το ελάχιστο περιεχόμενο που καθορίζεται, στην παρ. Γ αυτής, ως υποχρεωτικό) και του αποτελέσματος της διαδικασίας (ανάρτηση σχετικής ανακοίνωσης, κατά τα προβλεπόμενα στο τρίτο και τέταρτο εδάφιο της παρ. Ε της προσβαλλόμενης απόφασης), και β) την επιλογή του προς πρόσληψη υπαλλήλου από ειδική «Επιτροπή Επιλογής», η οποία απαρτίζεται από Εισαγγελέα Πρωτοδικών, ως Πρόεδρο, και από τον οικείο άμισθο υποθηκοφύλακα και τον εκπρόσωπο του Πανελληνίου Συνδέσμου Υπαλλήλων Άμισθων Υποθηκοφυλακείων, ως μέλη, και η οποία διενεργεί τον έλεγχο των εμπροθέσμως υποβαλλομένων δικαιολογητικών των υποψηφίων και αποφασίζει βάσει αντικειμενικών κριτηρίων καθοριζομένων στην προσβαλλόμενη απόφαση και συναπτομένων με την ικανότητα των ενδιαφερομένων προς κατάληψη της θέσης, καθώς και με το στοιχείο της εντοπιότητας (βλ. παρ. Δ και Ε εδ. πρώτο της προσβαλλόμενης απόφασης). Περαιτέρω, και η λύση της εργασιακής σχέσης με πρωτοβουλία του, προτιθέμενου να προβεί σε μείωση προσωπικού, άμισθου υποθηκοφύλακα υπόκειται σε ειδική διοικητική διαδικασία, η οποία περιλαμβάνει α) την υποχρέωση του

./.

άμισθου υποθηκοφύλακα για έγγραφη ενημέρωση του οικείου Εισαγγελέα Πρωτοδικών και των εργαζομένων στο υποθηκοφυλακείο με ρητή αναφορά των λόγων που καθιστούν επιβεβλημένη τη μείωση του προσωπικού του υποθηκοφυλακείου και β) την έκδοση αιτιολογημένης απόφασης, ως προς την αναγκαιότητα της εν λόγω μείωσης και, εντεύθεν, απόλυσης από ειδική τριμελή Επιτροπή με σύνθεση ίδια με εκείνη της Επιτροπής επιλογής-πρόσληψης (βλ. παρ. Ζ της προσβαλλόμενης απόφασης). Συναφώς, η προσβαλλόμενη απόφαση διαλαμβάνει (παρ. Ζ) ειδική ρύθμιση για την περίπτωση που η ανάγκη μείωσης του προσωπικού του υποθηκοφυλακείου οφείλεται σε ανεπάρκεια του παρακρατούμενου, από τα προς απόδοση στο Δημόσιο δικαιώματα, ποσού για τη μισθοδοσία των υπαλλήλων ή σε μείωση του αριθμού των εισαγόμενων στο υποθηκοφυλακείο αιτήσεων. Ειδικότερα, προβλέπεται ότι στην περίπτωση αυτή απολύονται, κατά προτεραιότητα, υπάλληλοι συγκεκριμένων κατηγοριών με κριτήριο τις κατά το δυνατόν μικρότερες κοινωνικές επιπτώσεις (όσοι απασχολούνται και σε άλλη θέση εξηρημένης εργασίας ή λαμβάνουν σύνταξη από οποιοδήποτε άλλο φορέα ή έχουν θεμελιώσει συνταξιοδοτικό δικαίωμα, όποιος προσελήφθη χρονικά τελευταίος και, μεταξύ όμοιων περιπτώσεων, εκείνος με τα λιγότερα τυπικά προσόντα), προστατεύονται δε υπάλληλοι που ανήκουν σε ευπαθείς κοινωνικά ομάδες (είναι ανάπηροι οι ίδιοι ή έχουν ανάπηρο σύζυγο ή τέκνο ή είναι προστάτες μονογονεϊκής οικογένειας με τέκνο). Επίσης, προβλέπεται στην προσβαλλόμενη απόφαση (παρ. Α) ότι το προσωπικό που προσλαμβάνεται είναι πλήρους απασχόλησης, αποκλεισμένης, ως εκ τούτου, της απασχόλησης των υπαλλήλων των άμισθων υποθηκοφυλακείων (βάσει αρχικώς συναφθείσης συμβάσεως εργασίας ή δια μετατροπής της) υπό τις προβλεπόμενες από την κοινή εργατική νομοθεσία ελαστικές μορφές απασχόλησης μισθωτών επιχειρήσεων και εκμεταλλεύσεων, όπως εκείνες της μερικής ή εκ περιτροπής απασχόλησης ή της θέσης σε διαθεσιμότητα, κατά τα άρθρα 2 και 4 του ν. 3846/2010 (Α΄

66). Με τις ανωτέρω ρυθμίσεις της προσβαλλόμενης απόφασης, οι οποίες πλήττονται με την υπό κρίση αίτηση, θεσπίζονται περιορισμοί της συμβατικής ελευθερίας του άμισθου υποθηκοφύλακα, ως προς την ίδρυση, λειτουργία και λύση της σχέσης εξηρημένης εργασίας ιδιωτικού δικαίου που συνδέει αυτόν με το προς υποβοήθηση του έργου του προσωπικό, οι περιορισμοί δε αυτοί συνιστούν απόκλιση από τους κανόνες της κοινής εργατικής νομοθεσίας που αφορά την άσκηση δικαιωμάτων του ιδιώτη εργοδότη σχετικών με την επιλογή και την πρόσληψη των, κατά την κρίση του, κατάλληλων και ικανών υπαλλήλων και την απόλυση αυτών, καθώς και με τον καθορισμό της ειδικότερης μορφής απασχόλησής τους. Οι προαναφερόμενες ρυθμίσεις, κατά την πρόδηλη έννοιά τους, ενόψει και των εκτεθέντων στην προηγούμενη σκέψη, υπαγορεύονται από λόγο δημοσίου συμφέροντος αναγόμενο στη διασφάλιση της εύρυθμης και αποτελεσματικής οργάνωσης και λειτουργίας των άμισθων υποθηκοφυλακείων, στην οποία συντελούν και οι εργαζόμενοι σε αυτά με σχέση εξηρημένης εργασίας ιδιωτικού δικαίου υπάλληλοι, με τήρηση και των συνταγματικών αρχών της διαφάνειας, της αξιοκρατίας, της ισότητας ενώπιον του νόμου, της προστασίας των ατόμων με ειδικές ανάγκες και του δικαιώματος προς εργασία. Ο σκοπός δε αυτός, στον οποίο αποβλέπουν οι επίμαχες ρυθμίσεις, δικαιολογεί την επιβολή των προαναφερόμενων περιορισμών της συμβατικής ελευθερίας του άμισθου υποθηκοφύλακα, ενόψει και του ότι α) η εκτέλεση του επιτελούμενου στα άμισθα υποθηκοφυλακεία έργου έχει αναχθεί από τον νομοθέτη σε αντικείμενο δημόσιας υπηρεσίας υπό λειτουργική έννοια και η άσκηση της δραστηριότητας αυτής, που ασκείται κατά κρατική παραχώρηση, τελεί υπό ειδικό καθεστώς προσιδιάζον στη φύση της αποστολής του άμισθου υποθηκοφυλακείου, β) ο άμισθος υποθηκοφύλακας, ο οποίος κατά νόμον διευθύνει το υποθηκοφυλακείο του οποίου προϊσταται υπό την ιδιότητα του άμισθου δημόσιου λειτουργού και έχει καθήκοντα νομοθετικώς καθοριζόμενα και ομοειδή με εκείνα του

έμμισθου υποθηκοφύλακα-δικαστικού υπαλλήλου, δεν ασκεί τα καθήκοντα αυτά υπό την ιδιότητα του ελεύθερου επαγγελματία, έστω και αν υπέχει ορισμένες επιμέρους υποχρεώσεις (όπως φορολογικές και εργοδοτικές υποχρεώσεις, αστική ευθύνη), που προσιδιάζουν σε τέτοιου είδους επαγγελματία, ούτε ως ασκών επιχειρηματική δραστηριότητα στο πλαίσιο της ιδιωτικής οικονομικής πρωτοβουλίας και γ) η εργασιακή σχέση ιδιωτικού δικαίου, που συνδέει τον άμισθο υποθηκοφύλακα με το προσλαμβανόμενο προς υποβοήθηση του έργου του προσωπικό – στην οποία, όπως έχει εκτεθεί, η δημοσίου δικαίου ρυθμιστική επέμβαση του νομοθέτη ήταν έκδηλη και πριν από τη θέσπιση των επίμαχων ρυθμίσεων με την προσβαλλόμενη απόφαση – δεν αποτελεί συνήθη εργασιακή συμβατική σχέση μεταξύ ιδιωτών, ώστε να τυγχάνουν πλήρους εφαρμογής οι κανόνες της κοινής εργατικής νομοθεσίας, όσον αφορά, ειδικότερα, την επιλογή, πρόσληψη και απόλυση του ως άνω προσωπικού καθώς και τη μορφή της εργασιακής απασχόλησής του. Εξάλλου, οι θεσπιζόμενοι με τις ως άνω διατάξεις περιορισμοί της συμβατικής ελευθερίας του άμισθου υποθηκοφύλακα συνιστούν πρόσφορο και αναγκαίο μέσο για την αποτελεσματική εξυπηρέτηση του ανωτέρω δημοσίου συμφέροντος σκοπού και τελούν σε συνάφεια προς το αντικείμενο και τον δημόσιο χαρακτήρα της υπηρεσίας που παρέχεται από τα άμισθα υποθηκοφυλακεία, τα οποία, άλλωστε, λειτουργούν και ως μεταβατικά κτηματολογικά γραφεία, κατ' άρθρο 23 του ν. 2664/1998. Περαιτέρω, ενόψει των όσων έχουν ήδη εκτεθεί, οι επίμαχες ρυθμίσεις της προσβαλλόμενης απόφασης δεν επιφέρουν περιορισμό της συμβατικής ελευθερίας του άμισθου υποθηκοφύλακα δυσανάλογο, μάλιστα δε προδήλως δυσανάλογο, σε σχέση με τον επιδιωκόμενο με αυτές σκοπό, λαμβανομένου, άλλωστε, υπόψη ότι στη θεσπιζόμενη με την προσβαλλόμενη απόφαση διαδικασία πρόσληψης και απόλυσης των υπαλλήλων των άμισθων υποθηκοφυλακείων, η οποία κινείται από τον εκάστοτε ενδιαφερόμενο άμισθο υποθηκοφύλακα, συμμετέχει και ο ίδιος

ως μέλος της οικείας Επιτροπής, έχοντας την δυνατότητα να συμβάλει με τον τρόπο αυτόν στη διαμόρφωση του τελικού αποτελέσματος. Κατ' ακολουθίαν των ανωτέρω, η Διοίκηση, κατά τη χρήση της εξουσιοδότησης, θέσπισε τις επίδικες ρυθμίσεις σε συμφωνία προς το άρθρο 5 παρ. 1 του Συντάγματος περί προστασίας της επαγγελματικής και οικονομικής ελευθερίας και ειδικότερα της συμβατικής ελευθερίας, καθώς και τη συνταγματική αρχή της αναλογικότητας (άρθρο 25 παρ.1 εδ. τέταρτο του Συντάγματος). Συνεπώς, πρέπει να απορριφθούν ως αβάσιμοι οι λόγοι ακυρώσεως, κατά τους οποίους οι εν λόγω ρυθμίσεις αντίκεινται στις συνταγματικές αυτές διατάξεις, διότι, αφενός μεν, καταργούν την ελευθερία του εργοδότη-άμισθου υποθηκοφύλακα, ως ελεύθερου επαγγελματία, να επιλέγει και να απολύει αυτός κατά την κρίση του το προσωπικό του και να καθορίζει ο ίδιος, κατ' ενάσκηση του διευθυντικού δικαιώματος, ή σε συμφωνία με το προσωπικό, το καθεστώς της απασχόλησής του και, αφετέρου, εισάγουν εξαιρέσεις από τα ισχύοντα στην κοινή εργατική νομοθεσία, οι οποίες δεν δικαιολογούνται ως προς την προσφορότητα και αναγκαιότητά τους και των οποίων ο σκοπός της θέσπισης δεν είναι εμφανής ούτε μπορεί να συναχθεί, ενώ, εξάλλου, ούτε είναι θεμιτός ο σκοπός της πρόβλεψης ειδικών κριτηρίων πρόσληψης και απόλυσης υπαλλήλων του άμισθου υποθηκοφυλακείου, τα οποία, κατά τους αιτούντες, προσιδιάζουν σε προσλήψεις ειδικών κατηγοριών εργαζομένων και σε ομαδικές απολύσεις για δικαιολογητικούς λόγους μη συντρέχοντες στις εργασιακές σχέσεις ειδικώς του άμισθου υποθηκοφύλακα (πρβλ. Σ.τ.Ε. 622/2010 7μ, 2224/2010 Ολ, 1605/1997 και Α.Π. 2252/2013). Περαιτέρω, από της εξεταζόμενης εν προκειμένω απόψεως και ενόψει των προεκτεθέντων ως προς το ρυθμιστικό αντικείμενο της προσβαλλόμενης απόφασης, δεν ασκεί επιρροή στη νομιμότητα των επίδικων ρυθμίσεων, όπως αντιθέτως, όλως αορίστως άλλωστε, διατείνονται οι αιτούντες, το γεγονός ότι αυτές θεσπίσθηκαν σε περίοδο οικονομικής κρίσης για τη Χώρα, η οποία επηρεάζει τις αγοραπωλησίες των ακινήτων και,

./.

συνακολούθως, και τον προσπορισμό εσόδων στους άμισθους υποθηκοφύλακες.

13. Επειδή, εξάλλου, ο λόγος ακυρώσεως, κατά τον οποίο με τις επίμαχες ρυθμίσεις της προσβαλλόμενης απόφασης παραβιάζεται η αρχή της ισότητας, που κατοχυρώνει το άρθρο 4 παρ. 1 του Συντάγματος, καθόσον οι άμισθοι υποθηκοφύλακες, άνευ αποχρώντος λόγου, διαφοροποιούνται, ως εργοδότες, από ελεύθερους επαγγελματίες που ασκούν δημόσιο λειτούργημα, όπως οι δικηγόροι, συμβολαιογράφοι και ιατροί, ως προς τους οποίους δεν προβλέπονται αντίστοιχες ρυθμίσεις, είναι επίσης απορριπτέος ως αβάσιμος. Τούτο διότι οι άμισθοι υποθηκοφύλακες, ως εκ της φύσεως και της όλης οργάνωσης της παρεχομένης από τα άμισθα υποθηκοφυλακεία υπηρεσίας, η οποία δεν διαφέρει κατά βάση από εκείνη των έμμισθων υποθηκοφυλακείων, τελούν, όσον αφορά, μεταξύ άλλων, και το εργασιακό καθεστώς του προς υποβοήθηση του έργου τους προσωπικού του υποθηκοφυλακείου, υπό διαφορετικές συνθήκες σε σχέση με τους ασκούντες άλλα δημόσια λειτουργήματα υπό την ιδιότητα του ελεύθερου επαγγελματία και, εντεύθεν, δεν υφίσταται ταυτότητα συνθηκών που επιβάλλει στον κανονιστικό νομοθέτη την ομοιόμορφη μεταχείρισή τους.

14. Επειδή, κατόπιν των ανωτέρω, πρέπει να απορριφθεί η κρινόμενη αίτηση και να γίνει δεκτή η παρέμβαση.

Δ ι ά τ α ύ τ α

Απορρίπτει την αίτηση.

Δέχεται την παρέμβαση.

Διατάσσει την κατάπτωση του παραβόλου.

Επιβάλλει συμμέτρως στους αιτούντες τη δικαστική δαπάνη του Δημοσίου, ανερχόμενη στο ποσό των τετρακοσίων εξήντα (460) ευρώ, και τη δικαστική δαπάνη των με κοινό δικόγραφο παρεμβαίνόντων σωματείου με την επωνυμία «Πανελλήνιος Σύνδεσμος Υπαλλήλων Άμισθων Υποθηκοφυλακείων και Κτηματολογικών Γραφείων» και Ελευθέριου

Δευτέρα
17.7.2015
ΒΑΛΩΣΗ

Τσοπάνογλου, ανερχόμενη στο ποσό των εξακοσίων σαράντα (640) ευρώ.

Η διάσκεψη έγινε στην Αθήνα στις 20 Μαΐου 2014

Η Προεδρεύουσα Αντιπρόεδρος

Ο Γραμματέας

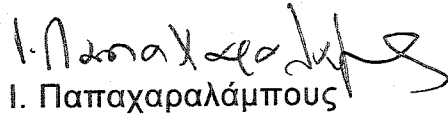
Ε. Σαρπ

Ν. Αθανασίου

και η απόφαση δημοσιεύθηκε σε δημόσια συνεδρίαση της 29ης Ιουνίου 2015.

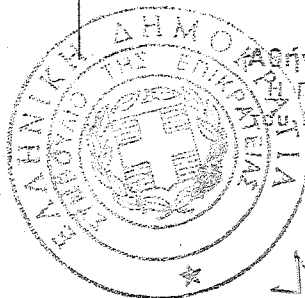
Η Προεδρεύουσα Αντιπρόεδρος

Η Γραμματέας

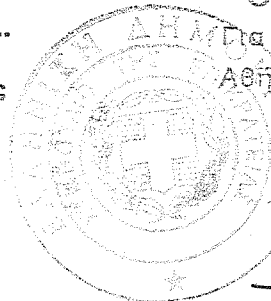
Ε. Σαρπ

Ι. Παπαχαράλαμπος

ΑΝΤΙΓΡΑΦΟ

Αθήνα 22/7/2015
Η Γραμματέας του Δ' Τμήματος
του Συμβουλίου της Επικρατείας

ΘΕΩΡΗΘΗΚΕ

Για τη νόμιμη σήμανση
Αθήνα 22/7/2015
Η Γραμματέας

